

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 74/2481

อัยการเชียงใหม่โจทก์ นายยมนาชิงที่ 1 (บังคับอังกฤษ) ประเสริฐอิทธิวัฒน์ที่ 2 นายออด อาตมผดุงที่ 3 จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

นายตรวจฝืนสมคบกับบุคคลอื่นมีฝืนเถื่อนไว้จำหน่ายไม่มีความผิดฐานช่วยให้พ้นอาญาตาม ม.142 นายร้อยตำรวจเป็นผู้จับผู้ต้องหาขึ้น ทำการสอบสวนผู้ต้องหาขึ้นเองได้ได้ความว่าจำเลยทั้ง ๓ สมคบกันมีฝืนเถื่อนไว้จำหน่ายเป็นจำนวน ๒๔๘ ตำลึงและจำเลยที่ ๒ รับราชการเป็นนายตรวจ ฝืนประจำแผนกสรรพสามิตมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝืนด้วย ศาลชั้นต้นลงโทษ จำคุกจำเลยทั้ง ๓ คน ตาม พ.ร.บ.ฝืน กำหนดคนละ ๒ ปีปรับ ๑๕,๕๕๒ บาท และจำเลยที่ ๒ มีผิด ตามกฎหมายอาญา ม.๑๔๒ อีกกระทงหนึ่งให้จำคุกอีก ๒ ปี ศาลฎีกาตัดสินตามศาลอุทธรณ์ว่า แม้จำเลยที่ ๒ จะมีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝืนก็ดี ก็จะไม่ปรับเอาผิดตาม ม.๑๔๒ ฐานใช้ ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตไม่ได้เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นตัวการสมคบกับพวกมีฝืนเถื่อนเพื่อ จำหน่ายเสียเองแล้ว ก็ได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือจำเลยคนอื่นกระทำความผิดหรือช่วยเหลือให้พ้น อาญาได้ ม.๑๔๒ เป็นเรื่องเจ้าพนักงานช่วยเหลือผู้กระทำความผิดมิให้ต้องรับอาญา หาใช่เอาผิดแก่ เจ้าพนักงานผู้กระทำความผิดเสียเองไม่ ส่วนข้อฎีกาของจำเลยที่ว่าการสอบสวนเป็นโมฆะ เพราะผู้ จับกุมเป็นผู้สอบสวนเองนั้น เห็นว่าไม่มีบทกำหนดโทษที่ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเป็นเจ้า พนักงานสอบสวนอีกด้วย หากผู้สอบสวนนั้นมิอำนาจสอบสวนได้ตามกฎหมายแล้ว ตรงกันข้าม ประมวลวิธีพิจารณาอาญา ม.๑๓๖ ยังสนับสนุนด้วย จึงพิพากษาให้ลงโทษจำเลยทั้ง ๓ ตาม พ.ร.บ.ฝืนตามศาลชั้นต้นกระทงเดียว ฎีกาของโจทก์จำเลยให้ยก อุทธรณ์ของจำเลยที่ ๒ ตัดสินเกี่ยวกับ ปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 74/2481อัยการเชียงใหม่โจทก์นายยมนาชิงที่ 1 (บังคับอังกฤษ) ประเสริฐอิทธิวัฒน์ที่ 2 นายออด อาตมผดุงที่ 3 จำเลย ป.อ. ม. 142 พ.ร.บ.ฝืน พ.ศ.2472 ม. 53 ป.วิ.อ. ม. 132นายตรวจฝืนสมคบกับบุคคลอื่นมีฝืนเถื่อนไว้จำหน่ายไม่มีความผิด ฐานช่วยให้พ้นอาญาตาม

คำพิพากษา

ม.142 นายร้อยตำรวจเป็นผู้จับผู้ต้องหาขึ้น ทำการสอบสวนผู้ต้องหาขึ้นเองได้ได้ความว่าจำเลยทั้ง ๓ สมคบกันมีฝืนเถื่อนไว้จำหน่ายเป็นจำนวน ๒๔๘ ตำลึงและจำเลยที่ ๒ รับราชการเป็นนายตรวจ ฝืนประจำแผนกสรรพสามิตมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝืนด้วย ศาลชั้นต้นลงโทษ จำคุกจำเลยทั้ง ๓ คน ตาม พ.ร.บ.ฝืน กำหนดคนละ ๒ ปีปรับ ๑๕,๕๕๒ บาท และจำเลยที่ ๒ มีผิด ตามกฎหมายอาญา ม.๑๔๒ อีกกระทงหนึ่งให้จำคุกอีก ๒ ปี ศาลฎีกาตัดสินตามศาลอุทธรณ์ว่า แม้จำเลยที่ ๒ จะมีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝืนก็ดี ก็จะไม่ปรับเอาผิดตาม ม.๑๔๒ ฐานใช้ ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตไม่ได้เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นตัวการสมคบกับพวกมีฝืนเถื่อนเพื่อ จำหน่ายเสียเองแล้ว ก็ได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือจำเลยคนอื่นกระทำความผิดหรือช่วยเหลือให้พ้น อาญาได้ ม.๑๔๒ เป็นเรื่องเจ้าพนักงานช่วยเหลือผู้กระทำความผิดมิให้ต้องรับอาญา หาใช่เอาผิดแก่ เจ้าพนักงานผู้กระทำความผิดเสียเองไม่ ส่วนข้อฎีกาของจำเลยที่ว่าการสอบสวนเป็นโมฆะ เพราะผู้ จับกุมเป็นผู้สอบสวนเองนั้น เห็นว่าไม่มีบทกำหนดโทษที่ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเป็นเจ้า พนักงานสอบสวนอีกด้วย หากผู้สอบสวนนั้นมิอำนาจสอบสวนได้ตามกฎหมายแล้ว ตรงกันข้าม

ประมวลวิธีพิจารณาอาญา ม.๑๓๖ ยังสนับสนุนด้วย จึงพิพากษาให้ลงโทษจำเลยทั้ง ๓ ตาม พ.ร.บ.ผิดตามศาลชั้นต้นกระหนงดียว ฎีกาของโจทก์จำเลยให้ยก(เทพโนต์-นิติศาสตร์-พลางกูร)ศาลชั้นต้น - หลวงสารกฤตประไพศาลอุทธรณ์ - พระยาธรรมบัณฑิตาแห่งที่มากอง ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลข คดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: ได้ความว่าจำเลยทั้ง ๓ สมคบกันมีฝิ่นเถื่อนไว้จำหน่าย เป็นจำนวน ๒๔๘ ตำลึงและจำเลยที่ ๒ รับราชการเป็นนายตรวจฝิ่นประจำแผนกสรรพสามิตมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝิ่นด้วย ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยทั้ง ๓ คน ตาม พ.ร.บ.ฝิ่น กำหนดคนละ ๒ ปีปรับ ๑๕,๕๕๒ บาท และจำเลยที่ ๒ มีผิดตามกฎหมายอาญา ม.๑๔๒ อีกกระทงหนึ่งให้จำคุกอีก ๒ ปี ศาลฎีกาตัดสินตามศาลอุทธรณ์ว่า แม้จำเลยที่ ๒ จะมีหน้าที่จับกุม ผู้กระทำความผิด พ.ร.บ.ฝิ่นก็ดี ก็ปรับเอาผิดตาม ม.๑๔๒ฐานใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตไม่ได้ เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นตัวการสมคบกับพวกมีฝิ่นเถื่อนเพื่อจำหน่ายเสียเองแล้ว ก็มีได้ใช้ ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือจำเลยคนอื่นกระทำความผิดหรือช่วยเหลือให้พ้นอาญาได้ ม.๑๔๒ เป็นเรื่อง เจ้าพนักงานช่วยเหลือผู้กระทำความผิดมิให้ต้องรับอาญา หาใช่เอาผิดแก่เจ้าพนักงานผู้กระทำความผิดเสียเองไม่ ส่วนข้อฎีกาของจำเลยที่ว่า การสอบสวนเป็นโมฆะ เพราะผู้จับกุมเป็นผู้สอบสวนเองนั้น เห็นว่าไม่มีบทกำหนดที่ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเป็นเจ้าพนักงานสอบสวนอีกด้วย หากผู้สอบสวน นั้นมีอำนาจสอบสวนได้ตามกฎหมายแล้ว ตรงกันข้ามประมวลวิธีพิจารณาอาญา ม.๑๓๖ ยัง สนับสนุนด้วย จึงพิพากษาให้ลงโทษจำเลยทั้ง ๓ ตาม พ.ร.บ.ผิดตามศาลชั้นต้นกระหนงดียว ฎีกา ของโจทก์จำเลยให้ยก

องค์คณะ

เทพโนต์ · นิติศาสตร์ · พลางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/74/2481>